

ЗУСТРІЧІ ВИБОРЦІВ З КАНДИДАТАМИ В ДЕПУТАТИ

У країні тривають передвиборні зустрічі трудящих з кандидатами в депутати Верховної Ради СРСР. У Києві пройшла зустріч виборців Київського Жовтневого округу з їх кандидатом у депутати — членом Політбюро ЦК КПРС, першим секретарем ЦК КП України П. Ю. Шелестом. Виборці Каширського округу (Московська область) зустрілися з своїм кандидатом у депутати — кандидатом у члени Політбюро ЦК КПРС Ю. В. Андроповим.

Товариші П. Ю. Шелест і Ю. В. Андропов виступили перед виборцями з промовами.

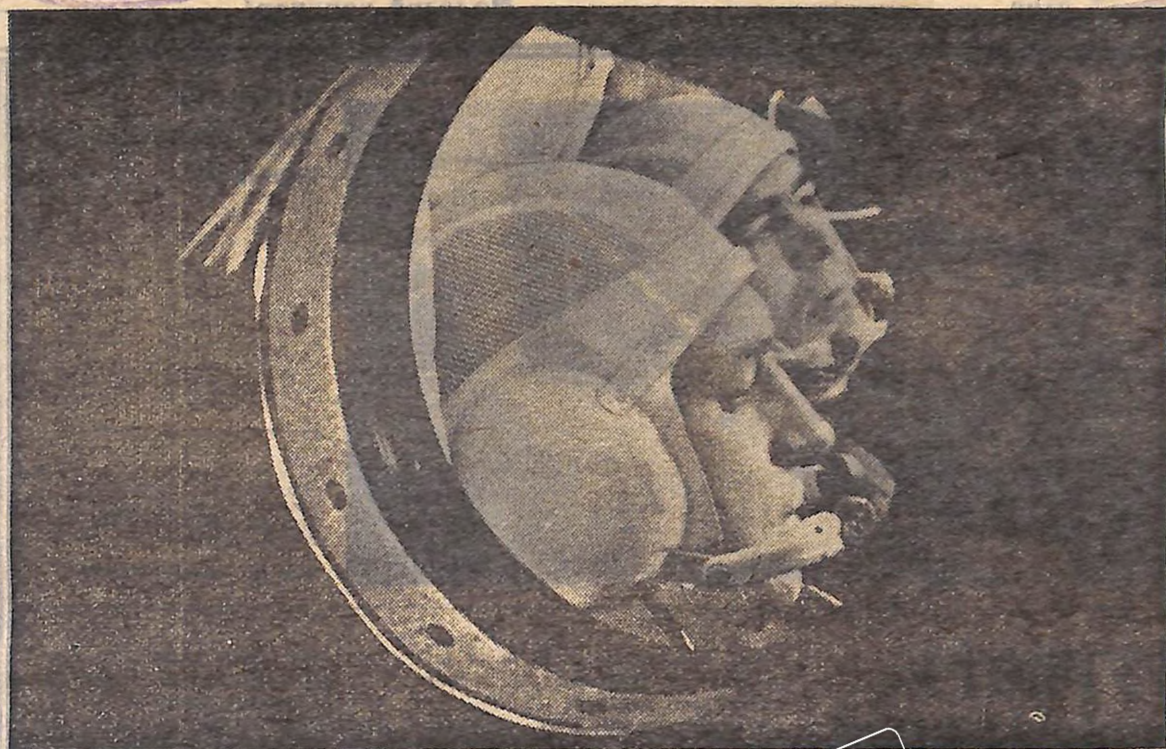
Виборці Дзержинського округу (Москва) зустрілися з кандидатом у члени Політбюро, секретарем ЦК КПРС П. Н. Демічевим, виборці Кінешемського округу (Івановська область) — з секретарем ЦК КПРС І. В. Капітоновим, виборці Калінінського округу (м. Калінін) — з секретарем ЦК КПРС Б. М. Пономарьовим.

Товариші П. Н. Демічев, І. В. Капітонов, Б. М. Пономарьов виступили перед виборцями з промовами.

Відбулася зустріч виборців Кіровського округу (Латвійська РСР) з членом Політбюро ЦК КПРС А. Я. Пельше: виборці Краснодарського округу зустрілися з членом Політбюро ЦК КПРС Д. С. Полянським: пройшли зустрічі виборців Совєтського округу (м. Горький) з секретарем ЦК КПРС К. Ф. Катусевим, Шахтенського округу (Ростовська область) — з секретарем ЦК КПРС М. С. Соломенцевим.

Кандидати в депутати Верховної Ради виступили перед виборцями з промовами.

(ТАРС).

Борт-інженер, кандидат технічних наук Віталій СЕВАСТЬЯНОВ і льотчик-космонавт СРСР, Герой Радянського Союзу полковник Андрій НІКОЛАЄВ в кабіні космічного корабля «Союз».

Фото А. МОКЛЕЦОВА, АПН.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XI
№ 67 (1235).

СУБОТА, 6 червня 1970 року

Ціна 2 коп.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Цими днями Президія Верховної Ради СРСР розглянула важливі питання внутрішнього життя країни і питання зовнішньополітичної діяльності Верховної Ради СРСР. Президія схвалила діяльність Голови Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорного під час перебування в Іраці з офіційним візитом.

Було розглянуто й інші питання. Президія Верховної Ради СРСР

прийняла Постанову, в якій запропонувала міністерствам і відомствам, керівникам підприємств, установ та організацій вжити додаткових заходів, які б забезпечували додержання Указу «Про порядок розгляду пропозицій, заяв і скарг громадян», зокрема, забезпечити: усунення випадків тягання, неухважного і поверхового ставлення до пропозицій, заяв і скарг громадян; про-

ведення особистого прийому громадян у зручний для населення час, у тому числі у вечірні години, поліпшення обліку, аналізу і узагальнення питань, що їх містять звернення громадян; систематичне проведення перевірок стану справ по розгляду пропозицій, заяв і скарг громадян, а також роботи по вивченню і усуненню причин, які породжують скарги. (ТАРС).

ЗА НИХ ВІДАМО ГОЛОСИ

СТО РОКІВ —
РОБОЧИЙ СТАЖ

ЯКОСЬ мені довелося бути в надлацькому колгоспі «Зоря комунізму» Новоархангельського району. Разом з секретарем парткому поїхали в поле. Бригадир механізаторів говорив про догляд за посівами, назвав кращих механізаторів, зокрема Миколу Ридванського, про якого розповідалось в щойно випущеній «Блискавці». З поля ми поїхали на тваринницьку ферму. Зайшли в телятник. Молода телятниця Антоніна Ридванська, не приховуючи своєї радості, скоромовкою розповіла про своїх теляток, яких хоч на виставку бери.

Поряд — корівник. Туди ми зайшли під час доїння

корів. Секретар парткому сказав:

— І тут Ридванська попереду. Галина Ридванська. Від кожної корови одержує щодня пудові надої.

— У вас, мабуть, багато односельчан мають прізвище Ридванських?

— Ні, це одна сім'я. Хоч, між іншим, Галина вже не Ридванська, а Александрова: вийшла заміж.

Потім мені розповіли про сім'ю Ридванських. Шестеро їх тоді було в сім'ї, і всі сумлінно працювали, служили зразком для інших (згодом батько і мати пішли на заслужений відпочинок). «Жадібні до роботи», — кажуть у Надлаці про цю родину, яка має близько ста років стажу роботи в колгоспі. Перші півтора десятилетия внесла у фамільну гордість і Галина Пилипівна Александрова, краща доярка Кіровоградщини, депутат Верховної Ради Союзу РСР.

КІМ бути. Таке питання не хвилювало Галину після закінчення восьмипіятирічки. Думала собі: будь-яка робота корисна, почесна, — тільки сумлінно, з душею до неї треба ставитись. І коли їй запропонували після закінчення школи по комсомольській путівці поїхати на навчання в школу ФЗН, вона погодилась, поїхала з села до міста. Після

(Закінчення на 2-й стор.).

На фото: Г. АЛЕКСАНДРОВА.
Фото А. ДІБРОВНОГО.

ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

„СОЮЗ-9“ — В ПОЛЬОТІ

Космічний корабель «Союз-9» продовжує політ навколо Землі. З червня космонавти Ніколаєв і Севаст'янов виконували програму науково-технічних експериментів і досліджень третього дня польоту.

Борт-інженер Севаст'янов під час перебування корабля в районі екватора проводив експерименти по веденню радіозв'язку на коротких хвилях з кількома наземними вимірювальними пунктами.

Екіпаж корабля передав теплі слова привітання вченим, конструкторам, інженерам і робітникам — усім творцям корабля «Союз».

З екіпажем підтримується стійкий радіозв'язок.

* * *

На 18 годину 15 хвилин московського часу 4 червня корабель «Союз-9» зробив 46 обертів навколо Землі.

О 15 годині 28 хвилин, після виходження корабля в зону радіовидимості наземних станцій стеження Радянського Союзу, почався перший сеанс радіозв'язку четвертого робочого дня. Командир корабля Ніколаєв повідомив про те, що сон обох космонавтів був глибоким і спокійним. Самопочуття і настрої добрий.

Продовжуючи виконання програми науково-технічних експериментів товариші Ніколаєв і Севаст'янов проводили опрацювання апаратури для виконання ручної орієнтації космічного корабля за зорями.

Борт-інженер Севаст'янов у момент перебування корабля в тіні Землі розпізнав зорю Вега і, використовуючи систему ручної орієнтації, вів її по оптичному візирі в полі зору зоряного датчика. В зоряному датчику була сформульована команда «Захват зорі», за якою командир корабля Ніколаєв здійснював стабілізацію корабля на гідроприладах. У цей час космонавт Севаст'янов провів вимірювання висоти зорі над горизонтом за допомогою секстанта.

Крім того, в процесі польоту космонавти проводили різноманітні медичні експерименти і дослідження. За даними телеметрії і доповіддю космонавтів, у них зберігається висока працездатність.

Екіпаж космічного корабля «Союз-9» продовжує успішно виконувати програму польоту.

(ТАРС).

НАТХНЕННЯ — КОМСОМОЛЬСЬКІ РІШЕННЯ

Комсомолка Лариса Підковська з Кіровоградської луттєвої фабрики виконує чергове завдання.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ТУРБОТА ПРО ЗЕМЛЮ

XVI з'їзд комсомолу закінчив свою роботу. Кожен день з'їзду приніс нове — думки, пропозиції. І, зібравшись після роботи, ми гортали сторінки «Комсомолки», гаряче обговорювали виступи Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, першого секретаря ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельникова, делегатів. Хотілось негайно ділом відповісти на заклики, що прозвучали з трибуни з'їзду. В останній день роботи комсомольського форуму комсомольці села Плешково на чолі з молодим комуністом Лео-

нідом Францишком вийшли на ґрунт майбутнього ставу.

В резолюції XVI з'їзду ВЛКСМ є чудові слова: «Турбота про землю, її родючість, продуктивне використання — патріотичний обов'язок кожної молодої людини». Комсомольці нашої артілі приймають активну участь в громадському виробництві. Тільки механізаторів серед нас дванадцять. Зарекомендували себе хорошими хліборобами Володя Ткаченко і Михайло Тищенко, які зараз готують комбайни до жнив, член польової бригади Гайя Бондаренко та інші молоді колгоспники.

Нинішній рік багатий на знаменні події. В традиції радянських хліборобів відзначати їх повним

трудохими здобутками. Наша артіль зобов'язалась цього року домогтись врожайів зернових по 28,5 центнера з гектара, кукурудзи на зерно — по 40, цукрових буряків — по 250 центнерів, досягти надобів молока по 2518 кілограмів від кожної корови. Зобов'язання, безумовно, будуть виконані. В цьому — наш комсомольський обов'язок. Обговорюючи рішення комсомольського з'їзду, ми вирішили: часно і висококоштовно підготуватись до жнив, взяти шефство над заготовленням кормів для худоби, кожному комсомольцю перевиконувати виробничі завдання.

В. СУЗАК,

секретар комітету комсомолу артілі «Дружба».

Олександрівський район.

ВСЕСВІТНЯ МОЛОДІЖНА

Ідеям Леніна — вірні

ЛЕНІНГРАД, 2 червня. (Кор. ТАРС). «Історія розвивається за Леніном!» — Ці слова, що прозвучали багатьма мовами під склепінням Таврійського Палацу, стали основним стрижнем дискусій, які почали сьогодні учасники Всесвітньої зустрічі молоді. Дискусії відбуваються у двох теоретичних семінарах, присвячених актуальним проблемам міжнародного молодіжного руху.

Бурхливими оплесками зустріли учасники молодіжного форуму пропозицію послати привітання екіпажів радянського космічного корабля «Союз-9» — А. Г. Ніколасу і В. І. Севаст'янову.

Свого роду ленінським університетом юності планети став семінар «Марксизм-ленінізм — наукова основа революційного виховання молоді. Ідеологічна боротьба в сучасному молодіжному русі». Він зібрав представників найрізноманітніших молодіжних організацій країн Азії, Африки, Європи, Америки.

— Ідеї Леніна завжди приваблювали молодь своєю глибокою науковістю і справжньою революційністю, — сказав, відкриваючи засідання, секретар ЦК ВЛКСМ В. Житенс. — Ленінське вчення дає відповідь на запитання, як побудувати суспільство без пригноблених і експлуататорів.

Про те, як юнаки і дівчата першої напітчаній землі держави робітників і селян, керуються спадщиною Леніна у

вихованні молоді, розповіла на семінарі представниця Спільної німецької молоді (СВІМ) Х. Ланс.

На трибуні — старший науковий співробітник Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС Н. Корольов. Він говорив про те, що для мільйонів юнаків і дівчат В. І. Ленін є живим прикладом того, якою повинна бути людина, що відає своє життя боротьбі за визволення робітничого класу, всіх трудящих і пригноблених.

Тепло зустріли учасники семінару виступ члена ЦК Федерації молоді за визволення Південного В'єтнаму Туана Хюна. Він відзначив, що молодь Південного В'єтнаму, як і молодь всього світу, знаходить у ленінських заповідях безцінні вказівки, які допомагають визначити напрямки в боротьбі за знищення експлуатації людини людиною, за побудову нового суспільства, за свободу і незалежність.

Семінар, тема якого — «Боротьба молоді і студентів проти сучасного імперіалізму, за мир, демократію, національну незалежність і соціальний прогрес. Участь молоді в будівництві соціалізму і комунізму», відкрив заступник директора Інституту міжнародного робітничого руху Академії наук СРСР професор М. А. Ковальський.

На заняттях теоретичних семінарів виступили також представники прогресивних молодіжних організацій Польщі, Японії, Болгарії, Румунії, ОАР, Франції, Колумбії, Югославії, Аргентини, Анголи та інших країн.

Потім учасники Всесвітньої зустрічі молоді побували на найбільших підприємствах міста, де відбулись інтернаціональні мітинги.

З червня на семінарі виступив

член керівництва молоді Національного єдиного фронту Камбоджі П. Пхін.

— Ідеї Леніна, — заявив він, — поширилися в усьому світі. Ленінізм став керівним принципом для народів усього світу, які ведуть боротьбу за демократію, національну незалежність і соціальний прогрес.

Про інтернаціоналізм молоді Франції говорив член Національної ради Руху комуністичної молоді країни Д. Антоніні.

— Ми, — сказав він, — повністю солідарні з народом В'єтнаму, пишаємось успіхами, яких він добивається з підтримкою СРСР, соціалістичних країн, народів усього світу. Ми активно підтримуємо й арабські народи. Будемо продовжувати нашу боротьбу за укладення Договору про європейську безпеку, за визнання ІДР.

На семінарі, тема якого «Боротьба молоді і студентів проти сучасного імперіалізму, за мир, демократію, національну незалежність і соціальний прогрес. Участь молоді в будівництві соціалізму і комунізму», секретар ЦК Монгольської революційної спілки молоді Д. Церендорж підкреслює, що молодь його країни розглядає успіхи в революційному перетворенні Монголії як результат напористої дружби з радянським народом, дружби, яку заповідав В. І. Ленін.

В дискусіях на семінарах виступили також представники молодіжних організацій Угорщини, Аргентини, Чехословаччини, СРСР, Індії, Румунії, Мозамбіку, Люксембургу, Сьєрра-Леона та інших країн.

Щедра доля

(Закінчення)

Початок на 1-й стор.

навчання працювала помічником майстра на хлібозаводі в Одесі, брала активну участь у комсомольській роботі. Заробітки були непоганими, жила добре. Та що б вона не робила, завжди думала про рідне село. Приваблювало те дороге, близьке і рідне, що полюбилось з дитинства: чудові поля, як вишита українська сорочка, ворохи хліба, в яких кожне зернятко, наче краплина сонця. Дзвіноколосі дівчата. Тьохання солов'я-чарівника, гра цвіркуна... Не витримала Галина, залишила гамірляву Одесу і повернулася, як вона каже, у своє рідне гніздо.

Відразу вилася в вир трудового життя колгоспу, очоливши буряківничу ланку. Працювала завязо, з комсомольським запалом. Бувало, рано-вранці мати кличе: доно, вставай, час в поле збиратись.

Ніхто не відповідає. І подумав: мати: молода, безтурботна. Підійде до ліжка, а там лише ковара. А Галина в цей час вже далеко в полі, вітається з вранішнім сонцем. Помітила дівчину — щось таке у ній є особливе. Привітня, компанійська, завжди допоможе іншим. Відверта, принципова. Ці риси характеру і створили їй добру репутацію.

І ось її з ланки переводять на тваринницьку ферму: ця галузь відставала, і там потрібні були такі люди, як Галина. На фермі ще більше розкрилась її неабияка здібність. Працювала не по наряду. Наряд давало серце. А звідси — високі надоби, шана, подяка. Портрет її — на колгоспній і районній Дошках пошани. Передовою дояркою обирають депутатом районної Ради депутатів трудящих.

Надворі ще навіть не розвиднялось, а Галина Пилипівна вже на ногах. Швидко одягається і йде на ферму. Попішючи до своїх корів, вона зосереджено думає... Чи привезуть сьогодні обійцям макуха... Чи скільки зросло надобів за минулу добу в групах корів її подруг? Так в роздумах якоюсь швидко, непомітно дійшла до ферми. Відразу ж за роботу. Поки наводила порядок біля корів своєї групи, привезли корми...

Так з року в рік. За цей час стала справжнім майстром своєї справи. Уміло доглядає за тваринами, турбується, щоб постійно зростала їх продуктивність. Ось є у неї перспектива, а вже дає по 18 — 20 кілограмів молока на добу.

— Це моя «вихованка», — ласкаво поглядуючи Зірку по лискувій ший, каже доярка. Я слухаю розповідь передової доярки і заперечую їй. Мовляв, корми це дуже важливо, але ж, напевне, ваші успіхи залежать не тільки від годівлі.

— Звичайно, — погоджується Галина Пилипівна. — У нашій справі все важливо, тут дрібниця нема. Чогось не врахуєш, подумаєш: це — другорядне — і вже не ті надоби, вже молока візьмеш менше.

І вона захоплено розповідає про свій досвід роботи, про те, що їй допомагає, за її висловом, робити молоко.

— Спочатку я вважала, що добре знаю, як доглядати та доїти корів, — а на ділі вийшло, що я багато чого не вміла, — говорить Г. Александрова. — Про це свідчить хоч би такий приклад. Незважаючи на те, що була достатня кількість кормів, а в перший рік роботи надобів тільки трохи більше двох тисяч кілограмів молока від кожної корови. (Порівняйте: в минулому році від кожної корови одержала по 5155 кілограмів). Тоді, звичайно, такими показниками я була незадоволена. Стала вивчати досвід передовиків тваринництва, прочитала, або, точніше, вивчила брошуру доярки Марії Савченко, все, що вона радילה, застосовувала на ділі. Крім того, наш зоо-технік організував для доярки спеціальні курси.

ГАЛИНА Пилипівна була депутатом Верховної Ради СРСР сьомого скликання. Зараз її знов висунули кандидатом в депутати Радянського парламенту. Таке високе довіря вона заслужила своєю чесною працею, сумлінним виконанням депутатських обов'язків. Але, перш ніж

розповісти про депутатські будні рядової трудівниці, гознайомимось ось з таким документом. Буржуазна пропаганда в недалекому минулому запевняла, що керівництво країною — це справа «вищих класів, що тільки капіталісти і їх апарат чиновників здібні рухати вперед розвиток промисловості, сільського господарства, науки і культури. Буквально за місяць до Великої Жовтневої соціалістичної революції російська буржуазна газета «Новое время» з неприхованою іронією писала:

«Припустимо на хвилину, що більшовики переможуть. Хто буде управляти нами тоді? Можливо, кухарі, ці знаві котлет і біфштексів? Чи пожежники? Конохи, коцегарні? Чи, можливо, няньки побіжать на засідання Державної Ради в перерві між пранням пелюшок? Хто ж ці державні діячі? На це божевільне питання більшовикам владно відповісти історія».

Історія відповіла на це питання. Досягнуті успіхи в розвитку народного господарства і науки, перша в світі атомна електростанція, перші в світі супутники Землі, міжконтинентальні ракети, небачене зростання освіти, культури, побуту... Ось яка відповідь історії. Ось вони, успіхи Рад, до складу яких входять і слюсарі, і кухарки, і доярки. В цьому якраз і сила державного управління. Та ж Галина Пилипівна на сесіях Верховної Ради Союзу РСР вносить пропозиції, спрямовані на нові успіхи рідної країни, а вдома, у своєму селі Надлаку, теж всі питання вирішує з державних позицій. Дякуючи їй турботам, у будівельній бригаді колгоспу з'явилися механізми і тепер швидко споруджуються об'єкти, вивільняється ручна праця, дешевше обходиться робота.

Чуйна, уважна, вона не залишить без уваги жодного листа, жодного прохання, з якими до неї звертаються трудящі. Ось хоч би таке. У колгоспника Григорія Ілющенко захворіла дитина. Про це стало відомо депутату Г. Александровій. Вона допомогла рідним придбати пилівку для лікування. Чимало корисного зроблено депутатом і в справі благоустрою села — тут споруджено найкращий в області Будинок культури, ідеальний магазин, кілька кілометрів шляху з твердим покриттям. Понад двісті сімей колгоспників користуються газом. Дякує і молода сім'я, де все йшло до розлучення, а тепер — повний порядок в сім'ї, і літній колгоспник, у якого колись без підстави відірвали гороб...

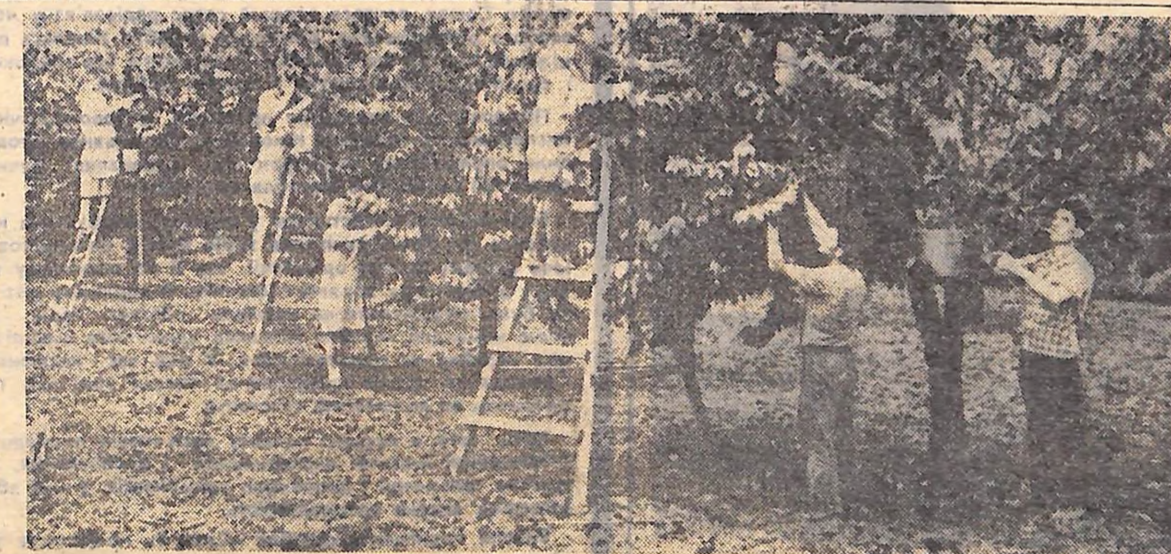
— Достойний депутат, справжній слуга народу, — з гордістю говорять про Галину Александрову її виборці.

Власне, цим можна і похитати те, що її вдруге висунуто кандидатом Радянського парламенту.

Доярка, дружина, мати, Галина Пилипівна знаходить час не тільки для роботи. Вона закінчила вечірню десятирічку, а зараз заочно навчається в сільськогосподарському інституті. Співає у колгоспному хорі, ділиться досвідом з молодими доярками, проводить велику виховну роботу з молоддю села.

Зараз доярка вивела своїх корів в літні табори. Я бачив Галину Пилипівну. Її позурт по роботі в кінці робочого дня. Стомлені, з натрудженими руками, захоплені обличчями, але з гордим почуттям виконаного обов'язку. Дивився я на них і радів. Ось вони, творці достатку. І серед них вихованка комсомолу, чудова трудівниця, прекрасна душею і своєю долею Галина Пилипівна Александрова.

І. ГРИЦЕНКО.

Почали достигати в садах фрукти. В сортосаді колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району в розпалі бір черешні. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Новини

На фото: учні вручають пам'ятні сувеніри ветерану Великої Вітчизняної війни.

«Суд над фашизмом»

Збір на таку тему підготували і провели учні середньої школи № 6. ...Лунають фанфари. З репродуктора звучить пісня місцевого композитора Д. Валуци на слова С. Бровченка «Червоні слідопити». Всі встають. До залу заходить суддівська колегія у складі комсомольців-старшокласників Миколи Сидоренка, Наталки Яровенко, Станіслава Наумова, Віктора Дейкуна та інших. Ведучі Любова Вербіна та Ігор Чернега оголошують про початок суду. З-за столу піднімаються члени суддівської колегії. Один за одним вони наводять обвинувачення про фашизм. Розповідь підкріплюють кінокадри. Про те, якого довелось бачити Новоукраїнку весною 1944 року і як радянські воїни громилі фашистів, розповідає учням колишній командир 50-ї стрілецької дивізії М. О. Рубан. Голова суду Микола Сидоренко зачитує вирок фашизму. Зал встає і скандує: «Фашизму — ні!», «Війні — ні!», «Геть руки від В'єтнаму!».

м. Новоукраїнка.

І. ОСТАПЕНКО.

Вперше на

Важко уявити собі справжнього майстра, який би не любив і не поважав свою справу. Саме так ставиться до своєї роботи Олександр Куриленко. Пошук, прагнення щодня працювати краще — стало рисою робітничої гордості Олександра. Новий метод відновлення алюмінієвої оболонки телефонних кабелів за допомогою вибуху вперше в країні був освоєний Кіровоградським СБМУ зв'язку. Ново введення захопило Олександра Куриленка. Тепер його щоденний нормовиріток — 200—250 процентів. Як кращого кабельника О. Куриленка занесено на Дошку пошани тресту «Укрзв'язбуд».

На фото: Олександр КУРИЛЕНКО готує муфту для з'єднання алюмінієвої оболонки кабеля методом вибуху.

Г. ТОЛОК. Фото АВТОРА.

ТЕМА РОЗМОВИ — ПРОФОРІЄНТАЦІЯ

Восени минулого року Центральний Комітет КП України прийняв Постанову «Про подальше поліпшення роботи по професійній орієнтації та трудовому вихованню учнів в загальноосвітніх школах Української РСР». На обласному семінарі-практикумі завідуючих районними відділами народної освіти і працівників райкомів партії, який відбувся у Гайвороні, були заслухані доповіді секретаря Гайворонського райкому партії В. М. Яхничі і завідуючого районо І. Л. Мудрого про виконання цієї Постанови, про

трудова навчання та професійну орієнтацію учнів району.

Учасники семінару-практикуму побували у міжшкільній навчально-виробничій майстерні. Її завідує Е. М. Ставчанський поділився досвідом організації трудового навчання, професійної підготовки учнів та їх профорієнтації, а викладач біології Хащуватської середньої школи Ф. М. Донець розповів про роботу учнівської виробничої бригади. Завідувачі районо і партійні працівники побували в Хащуватому, де ближче познайомились із справами юних господарів землі. Про ці справи і йдеться у розповіді нашого кореспондента.

РОСТЕ, викидає колос озимина. Шурочки цукрових буряків і гороху перетяли широкі лани, облямовані зеленими лісосмугами. У блакитному мареві веде свою пісню жайворонок. Свіжий вітер доносить від села пахощі безу. Про щось мріє синє плесо Південного Бугу.

Феодосія Макарівна веде своїх вихованців у поле і, велухаючись у дзвінкі голоси хлопчиків і дівчаток, думає щось своє.

Головним в своїй педагогічній роботі Феодосія Макарівна Донець вважає, однак, не просто прищепити дітям любов до своєї землі, а виховати їх трудівниками, людьми високого інтелекту, справжніми перетворювачами природи. Вчителька керівник учнівської виробничої бригади, Феодосія Макарівна одна з тих, хто готує поповнення для місцевого колгоспу «Україна», очолюваного Героєм Соціалістичної Праці Дмитром Трохимовичем Войтишиним.

Учнівська виробничої існує вже чотирнадцять років — і стільки ж років віддала їй Феодосія Макарівна. В бригаді школярі оволодівають трудовими навичками, проводять цікаві дослідження по вирощенню сільськогосподарських культур. Вона стала для багатьох старшокласників справжньою школою трудового виховання. Щороку значна частина випускників поповнює колектив бригади і ферми рідної артілі.

К. Ю. Захарченко після десятиріччя пішла на ферму. Була дояркою. Закінчила вищий учбовий заклад. Зараз вона заслужений зоотехнік УРСР. Лариса Мельник, одержавши середню освіту, теж пішла у тваринництво, працює обліковцем ферми. Очолує комсомольську організацію колгоспу. Стала дояркою Поліна Крива, вона групкомсорт молочно-товарної ферми. Михайло Сотинченко обрав шлях сільського механізатора. Він відмінник праці, групкомсорт тракторної бригади, кращий молодий механізатор району. Надія Пічкур

це в п'ятому класі записалась в юннати, закінчила сільгосптехникум, бригадир городньої. Борне Кадук теж закінчив технікум і працює садівничим агрономом. Для них, як і для багатьох інших молодих колгоспників артілі «Україна», учнівська виробничої бригада дала путівку у велике трудове життя.

А Ось і шкільне поле. Минулого року за завданням республіканської науково-дослід-

ли, що сорт кукурудзи «Одеська 50-М», надісланий академіком-селекціонером Мусійком з Одеси, дає на землях артілі «Україна» врожай значно більший, ніж сорт «ВІР-42». Порівняйте: 45 і 30. Цього року всі колгоспи району посіяли на своїх полях «Одеську 50-М». А хто в цьому «винен»? Хащуватські учні.

Зараз вони проривають цукрові буряки. Феодосія Макарівна дивиться на годинник: вже півгодини пройшло. Ми не ще стільки ж — і додому. Вчителька ходить полем, нагадуючи, як робити

ної станції юннати почали досліджувати вплив мінеральних добрив у різних дозах на врожайність цукрових буряків. Виконували вони і доручення обласної науково-дослідної станції, вчених Уманського сільськогосподарського Інституту.

Урожай на їх площах нічим не поступався перед тим, який зібрали досвідчені. Цукрові буряки дали на гектарі 481 центнер, кукурудза в зерні — 60, соя — 32, горох — 30 центнерів. На IX обласному з'їзді учнівських виробничих бригад хащуватські одержали Почесну Грамоту обкому комсомолу, другу грошову премію.

НАУКОВІ дослідження проводяться і цього року. Учні вивчають вплив нітрагіну з мінеральними добривами на врожайність гороху, спостерігають, які мінеральні добрива дають найбільший ефект при вирощуванні озимої пшениці «Миронівська-808». Результати дослідів будуть ретельно записані і відіслані науковцям. З ними буде ознайомлене і правління колгоспу, яке по-господарськи зацікавлене в досліді учнівської бригади. Адже саме школярі дове-

проривають, яку кількість рослин треба лишати на кожній метрі.

КРАЙ поля зупиняється машина. Це голова колгоспу Д. Т. Войтишин і агроном С. С. Лісничук приїхали. Мабуть, хочуть перевірити якість роботи. Так і є. Що ж, з відкритою душею — адже вони не тільки колгоспні керівники, а ще й члени ради учнівської виробничої бригади. По виразу очей видно — задоволені.

— Бачу, до села зібрались. Може, підізнати вас, Феодосіє Макарівно? — питає голова.

Вчителька дякує посмішкою: ні, вона вже піде разом з своїми учнями.

Злетіла пісня. Співають Пети Гришин, Валя Соколюк, Володя Кімкін, Зіна Головатюк, всі співають — про поле, про радість свою, про хліборобську долю.

А. КРЯТЕНКО, спецкор «Молодого комунара», с. Хащувате. Гайворонський район.

Сьогодні минає 75 років з дня народження Миколи Александровича Щорса, героя громадянської війни на Україні, радянського військового діяча, члена КПРС з 1918 року. Пропонуємо увазі читачів уривок з документальних нарисів С. Скляренка «Легендарний начдив».

Була темна осіння ніч. Німецькі гарнізони в Рибчюк і Лищицях спали. А в цей час один з батальйонів Богунського полку, перейшовши зону, заходив до села Рибчюк з південного боку, два інші батальйони, якими командував Щорс, закінчували оточення Лищиць. Блискавичний стрибок — і точно в призначену годину батальйон Богунського полку вдарили на німецькі гарнізони в Рибчюк і Лищицях, знищили чимало живої сили, захопили багаті трофеї і до світанку повернулись в Унечу.

Німецько-гетьманське командування скаженіло і в один з найближчих днів вислало до Унечі

Але вороги негавали. Німецько-гетьманські агенти нищпорили в навколишніх селах, пробились і до Унечі, пролазили в полк, баламутили бійців.

Якось Щорс дізнався, що кожного ранку біля полкового околотку стоїть черга — туди приходять «хворі», що будь-якою ціною намагаються ухилитись від навчання. Він пішов в околоток, одягнув халат і розпочав прийом.

Коли перший «хворий» зайшов і побачив, замість лікаря, командира, одягненого в халат і з стетоскопом у руці, він здивувався.

— Я до лікаря, товаришу командир.

— А я лікар і є — відповів Щорс. — Я — командир і лікар. Ну, скидай сорочку і говори, що болить.

— Серце й груди... Але, може, я вже іншим разом... — спробував ухилитись від огляду «хворий».

Довелось «хворому» скинути сорочку, показати Щорсу могутні груди, здорове серце. Щорс уважно вслушав «хворого», сія за стіл.

— Так, ти справді хворий. — промовив він. — Ось я тобі й рецепт випишу. Передай його командирі роти, а він дасть ліки.

У рецепті було написано: «Діагноз — симуляція; лікування — позачергове стройове навчання; аживати — кожного дня по 2 години протягом 10 днів».

До кімнати увійшов рудий, вусатий здоров'яга, непевна, підозріла людина, як не примічав Щорс уже й раніше.

— Він оглянув і цього «хворого». — Колька у тебе гетьманська, — сказав, закінчивши огляд Щорс, — ганявка німецька, а головокружіння від того, що попав ти не туди, куди треба.

Симулянти після цього не потикались до околотку, а все ж помітно було, що в ротах і батальйонах хтось веде підрипну роботу. І взагалі було неспокійно в Унечі — в одному місці «невідомі» намагались вчинити підвал, в іншому вони спробували налетіти на пости за містечком, а якось уночі стріляли у Фруму Ростову — голову Надзвичайної комісії, і тільки мужність і спритність врятували її.

Щорс знав про настрої в підрозділах, знав, хто ці «невідомі» злочинці! У полку тоді було 15 комуністів, і Щорс амло розставив їх у всіх підрозділах, щоб вони організували червоноарміїців, розбивали вихватки ворогів.

У ДОЩ, ЧЕРЕЗ БОЛОТО

делегатія: офіцера в супроводі кількох перекладачів у німецькі мундирі гетьманців. Делегатія зустріч Микола Щорс.

— Я прийв ультиватум німецького командування, — сказав офіцер. — Розташовані в цих місцях радянські гарнізони переходять кордон і турбують наше військо...

— Пан офіцер має певні відомості про те, коли саме і де радянські гарнізони переходили нейтральну зону?

— Коли ваші гарнізони переходили зону, ми не знаємо, але це вони напали на наші гарнізони в Рибчюк і Лищицях.

— Отже, бої відбулись на терені окупованої України?

— Спроби Миколи Щорса заблизити ненавистю й тилем, але він нічим не виявив свого хвилювання, а рівним, спокійним голосом сказав офіцеру:

— Наше командування не несе і не може нести відповідальності за те, що діється на території окупованої Радянської України. Пана офіцера задовольняє така відповідь?

СВІТ В ОБ'ЄКТИВІ

«Щодо дано в комбінаті друку видавництва «Радянська Україна» відбувся республіканський семінар фотожурналістів, організований республіканською фотосекцією Спілки журналістів України. В ньому взяли участь 154 фотокореспонденти районних обласних та республіканських газет.

На семінарі були і представники від Кіровоградської обласної фотосекції А. Дібровний, В. Копляк, Ф. Плахтій, Л. Миргородський, А. Будулатьєв, Р. Рубін та інші.

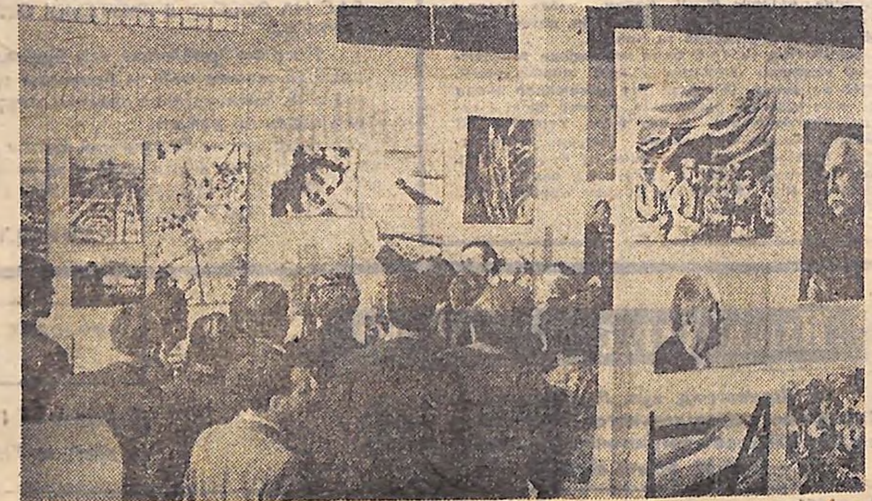
Перед учасниками семінару виступила голова правління Спілки журналістів України головний редактор газети «Правда України» В. Сіробаба. Він в основному наголосив на ролі ідеологічної роботи фотожурналістів України, відзначив, зокрема, успіхи Кіровоградської обласної фотосекції.

Фотокореспондент В. Ахломов («Неделя») повів розмову про те, яким повинен бути газетний фотонарис про сучасника.

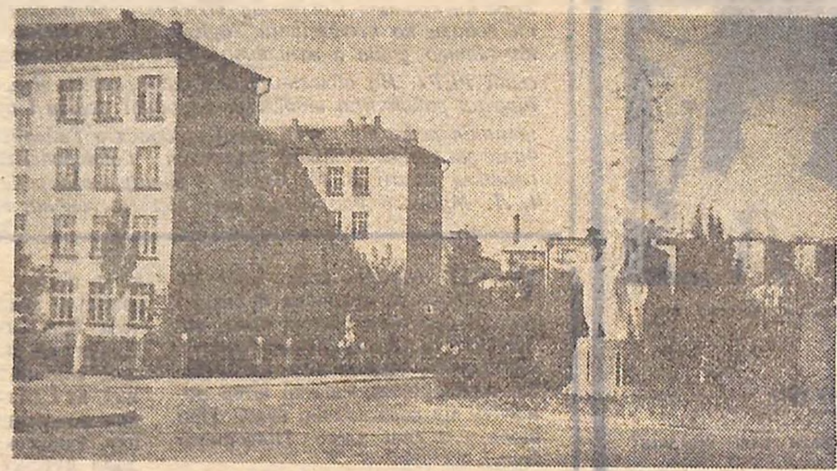
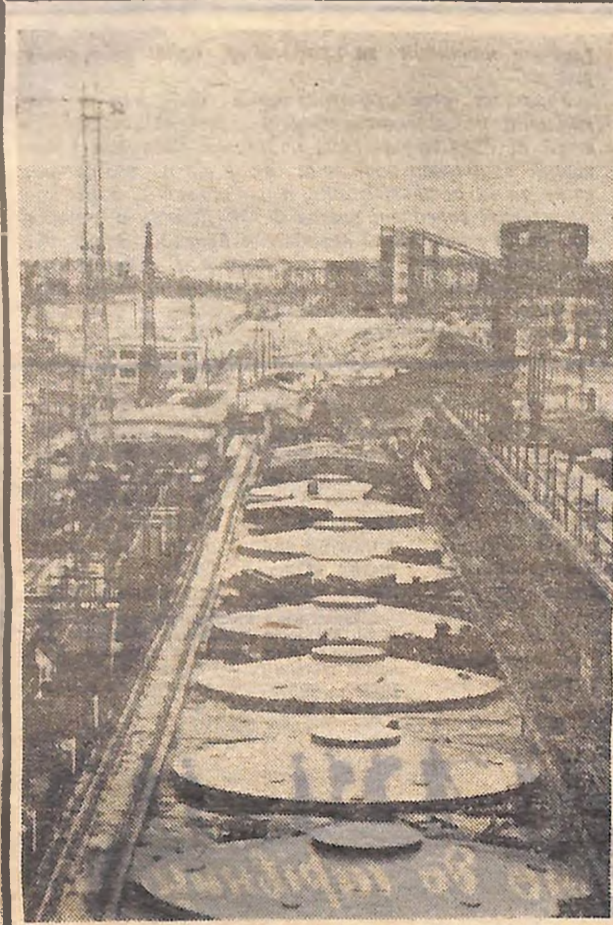
В Палаці спорту, де демонструється фотовиставка художньої та документальної фотографії, присвяченої 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, журналіст В. Гаранін (журнал «Советский Союз») зробив огляд робіт, які представлені на виставці.

На знімках: учасники семінару оглядають роботи Кіровоградських фотомитців (внизу). Компанійський фотокореспондент Л. Миргородський все фіксує на плівку (фото вгорі).

Фото В. КОВПАКА.

З повноліттям, Світловодськ!

1 листопада 1957 року на честь 40-ї річниці Жовтня був закладений фундамент ГЕС. 5 вересня 1959 року введено в дію шляз. В той же день через нього пройшов караван суден Дніпровської флотилії.

4 жовтня цього ж року перекирито Дніпро, 5 грудня 1959 року дав струм перший агрегат, а до кінця місяця в дії були вже 4 турбіни.

3 листопада 1960 року колектив кременчук-гесбудівців рапортував Комуністичній партії і Радянському уряду про пуск останнього, дванадцятого агрегату.

Комуністична партія і Радянський уряд високо оцінили трудовий героїзм будівників Кременчуцької ГЕС. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 5 листопада 1961 року колектив «Кременчукгесбуду» було нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора, а 609 кращих робітників, інженерно-технічних працівників і службовців нагороджено орденами і медалями Радянського Союзу. Більше 15 тисяч будівельників нагороджені пам'ятними

значками ЦК ВЛКСМ «Учасникові будівництва Кременчуцької ГЕС».

Одночасно з гідрозулом забудувувалося нове місто. В травні діні 1954 року на підпілку пам'ятного ювілею 300-річчя возз'єднання України з Росією на схилі Табурищанського мису був закладений нарійний камінь Світловодська. Серед тих, хто першим піднявся на риштування новобудови, були муляри Михайло Кущка, Пилип Ульянов, штукатур Іван Жезельняк.

Спорудження міста велось швидкісними темпами. 7 червня 1954 року було зведено перший будинок, а до кінця цього року вже заселено 2540 квадратних метрів житла, здано в експлуатацію клуб на 350 місць, школу, літній кінотеатр, лікарню на 25 ліжок, їдальню тощо.

До кінця 1960 року в новому місті було вже заселено 83 тисячі квадратних метрів житла. Виступаючи на мітингу з нагоди урочистого пуску ГЕС 29 липня 1962 року, бригадир електромонтажників, Герой Соціалістичної Праці Д. П. Коваленко сказав:

«Ось воно перед вами величне творіння наших робочих рук — потужний гідрозул і місто-красень, в які ми вклали не тільки свою працю, але й частку свого серця. А ще кілька років тому тут був голій піщаний берег, на якому тулялося старовинне село Табурище...»

Повноліття для людини — вік зрілості.

Повноліття для Світловодська — вік молодості.

Місто і сьогодні в риштуваннях новобудов. Почалася забудова нового мікрорайону поблизу озера Славти. Тут закладено дев'ятиповерхові будинки-красені. Виростають нова школа, туристсько-екскурсійна база, нові магазини, уртожиток, лікарня.

Місто будується, росте, розширює свої межі. Складено проекти забудови нових мікрорайонів.

Є у місті два пам'ятники В. І. Леніну. Один з них відкритий 5 листопада 1965 року. Другий незабутнього 1924 року.

Два пам'ятники Леніну. Ні, не два! А хіба наша красуня гідростанція не пам'ятник? А місто?

І місто, і ГЕС, і нові люди, які скорили Дніпро, — це вічний пам'ятник рідному Іллічу.

Владислав ЖУРАВСЬКИЙ,
Олена КУЛІШ.

М. Світловодськ.

КОЛИ Б населеним пунктам можна було виписувати паспорти, як, скажімо, людині, то паспорт міста Світловодська мав би такий вигляд:

«Прізвище: Світловодськ.
Час і місце народження: 7 червня 1954 року біля села Табурище, на схилах Дніпра.
Національність: багатонаціональний.
Соціальне походження: робітник».

До паспорта додається фотокартка зелених проспектів, чепурних будів міста та панорама гідростанції імені 50-річчя Великого Жовтня.

Сьогодні наймолодшому місту області сповнилося шістнадцять років. Шістнадцять — це небагато і для людини, а тим більше для міста. Вгляньмося в його юне обличчя.

Промисловий центр з більш як сорокатисячним населенням.

Адміністративний центр району славного своєю історією і трудовими здобутками хліборобів.

Місто масового туризму і зона відпочинку з чудовим сполученням автомобільним, залізничним, водним і повітряним транспортом з обласними містами і столицєю України.

Місто молоді і науки.

Нарешті, енергетичний центр, гідростанція якого видає в систему «Дніпросенерго» щороку 825 тисяч кіловат-годин енергії. Будівництво ГЕС було в свій час оголошено ударною комсомольською будовою.

Сьогодні — це місто-красень. А починалось все на піщаних схилах Славтича під урочисту уверхіору екскаваторів, бульдозерів, потужних автомобілів.

Коли було збудовано перші квартали, будівельники міста і гідростанції збиралися на неділлях. Перед початком роботи начальник будівництва ГЕС Г. Т. Мешков доміг завдання дня: «Ми повинні сьогодні покрити чорноземом і асфальтом всю територію забудованої частини міста. За роботу, друзі!»

...Вже надходили сутінки, але ніхто не пішов додому, доки останній саджанець не був висаджений у землю.

А на ранок ми не впізнали міста.

З часом в газонах зазеленіла трава, відкрились пишним листом дерева, огорнуло будинки пагіни винограду. Та той перший неділляк не зітрется в пам'яті ніколи.

Так народжувалося місто. Таким воно є зараз — молодим і прекрасним.

...Ранньої весни 1954 року прозору тишу Табурища сполохав протяжний гудок пароплава. То буксир «Більшовик» з караваном барж, навантажених будівельними матеріалами, пришарштувався до Табурищанського причалу.

Згодом в Табурище прибула перша група досвідчених будівельників Дніпропетровської ГЕС. Батьки Дон протягнув руку дружби брату — Дніпру.

Так почалося спорудження Кременчуцької гідростанції і міста Світловодська.

Щодня на будову прибували нові й нові загони будівельників. В багатьох з них в руках були комсомольські путівки.

Можна без перебільшення сказати, що в будівництві ГЕС брала участь вся країна. 11 братніх республік забезпечували будову машинами, будівельними матеріалами і устаткуванням. Понад 300 підприємств різних міст і промислових центрів Радянського Союзу направили сюди, на берег Дніпра, могутню техніку, електроустаткування тощо.

У виступі на ХХІІ з'їзді КПРС перший секретар ЦК КП України М. В. Підгорний відзначав, що «...у спорудженні... Кременчуцької гідростанції брали участь представники 41 національності». На будові працювали робітники — Герой Соціалістичної Праці М. Д. Карпов і В. А. Харитонов, українці — Герой Соціалістичної Праці Д. А. Коваленко та І. М. Будник, білорус Ф. Л. Качан, узбек Баграм Ханчугулов, казах Томас Жакенов, дагестанець Жайругай Бобісханов та інші.

Кременчуцька ГЕС була оголошена всесоюзною ударною комсомольською новобудовою. Вже на кінець 1959 року тут працювало понад 8 тисяч молодих робітників, в тому числі 4 тисячі комсомольців. З них було створено 107 комсомольсько-молодіжних бригад, 29 екіпажів. Кількість комсомольців на будові весь час зростала. Лише в квітні 1960 року за путівками ЦК ЛКСМУ на будову прибуло 4973 молодих робітників.

Від потужної ГЕС — золотий пляж, зелені вулиці, сонячне місто.

СПОРТ — СПОРТ — СПОРТ

ЧЕМПІОНАТ СВІТУ З ФУТБОЛА

Як ми вже повідомляли, в першому матчі IX чемпіонату світу футболісти збірної СРСР зіграли вничю із командою Мексики — 0:0. Чергові матчі чемпіонату світу принесли (в порядку груп) такі результати: Бельгія — Сальвадор — 3:0, Швеція — Італія — 0:1, Чехословаччина — Бразилія — 1:4, Марокко — ФРН — 1:2.

ПІД ОВАЦІ ЗЕМЛЯКІВ

В м. Знам'яниці проведено військово-туристську естафету серед команд учбових закладів обласного управління профтехосвіти.

Переможцями стали спортсмени Знам'янського МПТУ № 3 (11,23 хвилини). Другими на фініші були спортсмени Олександрійського МПТУ № 5 (19,25 хвилини), третіми — Ногородітського СПТУ № 6 (18,45 хвилини).

П. ШТАНДЕНКО,
інспектор початкової військової підготовки управління профтехосвіти.

НА ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ

Почалися ігри на першість України з футболу серед команд колективів призерів та переможців першості області. Від нашої області в цих змаганнях виступає команда знам'янського «Локомотива» — чемпіон області 1969 року. Всі команди України розбиті на п'ять зон. В зоні, де беруть участь наші земляки, виступають команди «Авангард» (Сімферополь), «Металіст» (Севастополь), «Коктебель» (Щебетовка), миколаївські «Спартак» та «Комунарець», «Будівник» (Генічеськ).

Дві перші зустрічі футболісти знам'янського «Локомотива» провели в м. Миколаєві. З рахунком 1:0 наші земляки програли команді «Комунарець», а з «Спартаком» зустріч закінчилася нульовою нічиєю.

В. ГАЛЕНКО,
заступник голови комітету з фізичної культури і спорту при облвиконкомі.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

ШТАБ ВСЕСОЮЗНОЇ УДАРНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ БУДОВИ ЗАПРОШУЄ ВАС НА РОБОТУ В ІРКУТСЬКУ ОБЛАСТЬ В УПРАВЛІННЯ БУДІВНИЦТВА «АНГАРБУД».

Потрібні: робітники всіх будівельних спеціальностей, а також без спеціальності (ї можна набути протягом трьох місяців). Оплата праці — відрядно-преміальна. Виплачується поєсний коефіцієнт 40 процентів і 40 процентів за роз'їзний характер роботи.

Щорічно — безплатний квиток до місця відпустки. Прізд до місця роботи за рахунок будови.

ПО ВСІХ ПИТАННЯХ ЗВЕРТАТИСЯ В ОБКОМИ, РАЙКОМИ І МІСЬКОМИ КОМСОМОЛУ.

УПРАВЛІННЯ БУДІВНИЦТВА «АНГАРБУД».

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПЕДІЛЯ, 7 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Районна гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Кольорове телебачення. Телефільм «Дімка розсердилась» і «Дімка незгошувалась». (М). 10.00 — В ефірі — «Молодість». (Літній гравець). 11.15 — Наша афіша. (К). 11.20 — «Світ наших захоплень». (Донецьк). 12.10 — Мультифільм «Дороще золота». (К). 12.25 — «Сова сердиши, музична». (Харків). 12.55 — Фотохроніка. (К). 13.00 — «Зістий ніби чайник». (Донецьк). 13.45 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 14.15 — Для школярів. «Ластівка». Мати із стрибків у воду. (К). 15.30 — Чемпіонат світу з футболу. СРСР — Бельгія. (Мексика). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіномандрівників». (М). 18.00 — Повні. (М). 18.05 — Наустріч виборам. «Добрий вечір, хайбороб». (К). 18.45 — «Сім дінів». (М). 19.25 — Художній фільм. (М). 20.50 — Чемпіонат світу з футболу. Бразилія — Англія. (Мексика). 22.45 — Кольорове телебачення. «Карусель». (М). 23.30 — «Камертон доброго настрою». (Ужгород).

ПОНЕДІЛОК, 8 ЧЕРВНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА, 17.00 — Телефільм. (Кіровоград). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Наша програма. (Кіровоград). 18.05 — Шлях у космос. (К). 18.15 — Чемпіонат світу з футболу. Болгарія — ФРН. (Відеозапис, Мексика). 19.00 — «Іх друга професія». (К). 19.30 — «На варті порядку — громадськість». (К). 19.50 — «Запрошуємо на весілля». Концерт. (Львів). 20.20 — «Від понеділка до неділі». (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Кіножурнал та художній фільм «Ташкент — милое хлібце». (Кіровоград).

ВІВТОРОК, 9 ЧЕРВНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА, 10.00 — Телефільм. (Кіровоград). 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Документальний фільм «Убивство оплачено». (К). 12.15 — «В ефірі «Молодість». (М). 12.45 — Кіножурнал та художній фільм «Махтумкулі». (Кіровоград). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Для дітей. «Іскра». (Донецьк). 18.30 — «Десять у безсмерті». (К). 19.05 — «День за днем» — інформаційна програма. (Кіровоград). 19.15 — Телефільм. (Кіровоград). 19.45 — «Шлях у космос». (К). 20.05 — Наустріч виборам. (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Всесоюзне пушкіське свято поезії. Трансляція з села Михайлівського. (М). 22.30 — Українське кольорове телебачення. «Український романс». (К). 23.15 — Телевісті. (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Твоя
ЖИТТЯ
ГАЗЕТА
Молодий комунар

ЯКЩО СТОК ПЕРЕДПЛАТИ У ВАС ЗАКІНЧУЄТЬСЯ В ЧЕРВНІ, ВИ ЩЕ МОЖЕТЕ ПРОДОВЖИТИ ЇЇ НА ЛИПЕНЬ І НАСТУПНІ МІСЯЦІ.

З питань передплати звертайтеся в агентство «Союздрук», відділення зв'язку, до листонош і громадських розповсюджувачів преси по місцю роботи чи навчання. Ціна передплати на 1 місяць — 20 коп., 3 місяці — 60 коп., 6 місяців — 1 крб. 20 коп.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.